Ч. 227. Неділя 28 (15) жовтня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в п. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

П. Президент міністрів бар. Бек про заграничну політику. — Зміна в спільнім міністерстві війни. — З Росиї. — Противамериканьский рух в Япанії.

П. Президент міністрів бар. Бек на засіданю палати з дня 25 с. м. відповів на інтерпеляцию п. Ґесмана і тов. в справі димісиї ґр. Ґолуховского. Аби оминути непорозуміня, говорив президент кабінету, повинен я передусім ствердити, що п. Міністер справ заграничних подав ся до димісиї на підставі власної, свобідної постанови і виключно внаслідок власного осуду даних відносин і що при тім не було в грі ніякої ріжниці поглядів поміж обома правительствами а Міністерством справ заграничних в ніякій із заграничних справ спільних. Австрийске правительство було як найточнійше поінформоване о всіх обставинах, а крім того на основі угодових законів було в тім положеню, що у властивім місци могло зазначити свої погляди і заступати своє становище цілком так само як правительство угорске. Правительство зачисляє то іменно до своїх найважнійших обовязків, аби у всіх спільних справах зазначувати рішучо свій вплив в повній мірі. Так буде оно і на будуче поступати. Ясна річ, що заграничга політика не може тут становити вимку, бо вести єї можна лише за цілковитою згодою з правительством австрийским. Під тим взглядом вже нині можу впевнити Палату, що помимо зміни осіб, наша заграничга політика не змінить дотеперішного напряму. Полишимо ся як доси монархією мира, котра найважнійшу свою задачу, буде бачити в тім, аби підпиранєм всіх мирних стремлень забезпечити свобідне поле для цілковитого розвитку всім материяльним і культурним інтересам нашої доби. Хоч отже вже з тої причини потрійний союз буде становити підставу нашої заграничної політики, то рівночасно будемо старати ся о навязане дружних зносин з иншими державами і державами балканьскими. Натомість однако треба сподівати ся, що наше становище доведе також до повного признаня наших інтересів зі сторони тих держав. Але не закриваю також перед собою, що міра політичної нашої поваги в Европі зависить в значній мірі від внутрішного сконсолїдованя. Чим більше зробимо під взглядом політичним, тим більший буде тягар, який кинемо на вагу в рішаючих хвилях.

Віденьска Corresp. Wilhelm на основі інформаций з віродостойних кругів виясняє причини уступленя п. Міністра війни ґен. Пітрайха і заперечує рівночасно поголоскам подаваним часописями. Після того донесеня димісия ґен. Пітрайха наступила з причин подібних як ті, котрі причинили ся до уступленя ґр. Ґолуховского. Часопись та додає, що ґен. Пітрайх не старає ся о ніяке нове становище. — Після донесеня Pest. Lloyd-у заявив новий міністер війни, ґен. Шенайх, що не має иньшої проґрами як его попередник. Стоїть на основі угоди з р. 1867 і єсть цілком свобідний від централїстичних стремлень, але саме тому єсть рішучим сторонником спільности армії в дусї угодового закона. Що до підвисшеня континґенту рекрутів, то та потреба вийшла з реорґанізациї артилєриї і з конечности нових армат. Підвисшенє пенсий вдів і сиріт по официрах не дасть ся дальше відкладати. Взагалі — сказав п. Міністер — буду старати ся всі оправдані бажаня і жалоби, з якоїнебудь сторони походячі, справедливо увзглядннювати.

З наближаючим ся речинцем виборів записує росийска праса чим раз більше займаючих поголосок. Після них міністерство справ внутрішних мало одержати 10 мілїонів рублів на видатки получені з виборами до думи, а зараз перед самими виборами кількох членів ради міністрів буде висланих, аби лично уважати над їх переведенєм. Правительственні круги потверджують ту вість, однако коли пу-

10)

Тайна скупаря.

(З німецкого — Артура Мархмонта).

(Дальше).

Рада, що позбуде ся так легким коштом розбишаки, віддала єму Ольга свою торбинку, в котрій не було нічого вартістного. Але то мусів вскорі пізнати й злодій, бо пустив ся з цілої сили за дорожкою і хто знає, що було би ще стало ся, коли би дївчина була не звернула на себе голосним криком уваги кількох полїциянтів, котрі на єї просьбу провели єї аж до банку. Злодій між тим утік.

Треба було довшої хвилї, заки Ольга прийшла на стілько до себе, що могла говорити. Она розповіла директорови банку подрібно, в який дивний спосіб прийшла до викритя скарбів; показала єму дияманти, які мала сховані під капелюхом.

— Хоч я не знаток — сказав директор — то однако можу тільки сказати, що ті дияманти мають дуже велику вартість.

— Маю ще мішочок з дорогоцінностями під кафтаником — відповіла Ольга.

— Заведу вас до моєї жени, она вам поможе.

При помочи пані Ферберової добула Ольга мішочок з під одежи і передала відтак всї дорогоцінности разом з вартістними паперами директорови банку до переховання.

Довго ще розмавляла з милими господарями, а коли відтак забирала ся до відходу, попросили они єї, аби ніч провела у них.

— Яка я вам вдячна за те — сказала Ольга зворушена. — Дуже тішу ся, що найду нині у вас притулок, бо сама боялась би навіть піти до дому.

Удала ся на спочинок, але хоч мусїла тішити ся з найденя такого великого скарбу, то однако не могла собі найти спокою, доки не вияснить ся тайна, якою було вкрите загадочне поведенє Ральфа.

10.

Увязненє.

Слїдуючого дня рано удала ся Ольга по сніданю до матери Ральфа.

— Син прийшов вчера до дому дуже невдоволений, що не застав тебе — сказала мати. — Він взагалї в послїдних днях такий роздразнений, що я не знаю, що єму стало ся.

— І менї вже то впало — відповіла Ольга тихо.

Розмавляючи наблизили ся до Ральфового бюрка; нараз упав погляд Ольги на золоту рибку.

Она на силу мусїла здержувати ся, аби не показати свого заклопотаня. З вимушеною байдужностию взяла в руку рибку і сказала:

— Яка то красна річ.

— Так — відповіла пані Ґет спокійно — я дуже тішу ся, що ми єї знов дістали. Довго єї не було, аж передількома днями приніс єї знов Ральф.

Під Ольгою задрожали колїна і колиби була чим скорше не усїла, була би упала.

— Чи тобі що стало ся? — спитала пані Ґет неспокійно.

— То мине, я лиш трохи ослаблена — відповіла она дрожачи.

— Дам тобі склянку вина — замітила стара женщина з печаливостию — то зробить тобі добре.

І справдї покріпило вино Ольгу значно і вскорі почула ся на стілько сильною, що могла пійти до дому.

Майже несьвідомо звернула свої кроки до свого старого мешканя і дякувала Богу, що там не провела ночи. Цїле мешканє було перетрясенє, всьо лежало порозкидане і коли би она була лишила дорогоцінности, були би они без сумніву попали в руки злодіїв.

Першою єї річию було дати знати на полїцию про злодійску гостину, відтак пійшла до свого адвоката.

— Чи не хотїли би ви виїхати на кілька тижднів? — спитав той. — Богата молода женщина, а сама одна, не певна нині свого житя. А чи найшли ви всї дорогоцінности, списані на картцї, також перстень і золоту рибку? — замітив відтак. — Бо я не пригадую собі, аби ви о тім згадували.

Ольга лиш з трудом здобула ся на то, щоби сказати, що тих обох річий не найшла.

— Коли так, то мусїв їх певно взяти Лїнер — відозвав ся адвокат, а Ольга не могла єму в ніякий спосіб сказати, що она бачила золоту рибку у Ральфа.

Під вечер пійшла Ольга ще раз до меш

блика уважає ei за аґітацийне средство зі сторони міністерства, то правительство уважає той крок рішучо конечним для припильнованя, аби вибори відбули ся правильно.

„Daily Chronicle" доносить з Вашингтону, що в тамошнім міністерстві справ заграничних викликала занепокоєнє вість о противамериканьскій аґітациї в Япанії, подібній до такоїж аґітациї в Хині. Рух той затревожив дуже американьских промисловців і они старають ся его спинити. Причиною неприязни Япанців до Америки має бути то, що американьске правительство ворожо відносить ся до справи іміґрациї япаньских робітників до Сполучених Держав.

Звіт управляючого Совіта „Народної Торговлі"

з діяльности за рік адм. 1905/6 т. є. за час від 1. липня 1905 до 30. червня 1906.

(Конець).

З кінцем року адм. було готівки в касах: 15.643·70 К, в почтовій щадници 42.870·74 К. Ефекти фонду резервового і пенсийного виносили 1.468·62 К, ефекти кавцийні і депозити 175.362·15 К, ґваранция рускої щадниці 6.000 К, льокациї 146.852·29 К, а задатки на плаґні квоту 8.323·52 К.

Вартість реальностий товариства виносить 388.752·01 К, довги на тихже 59.259·71 К, в послідним році сплачено 1.401·87 К.

Товарів на складах було за 276.228·42 К (по ціні закупна), отже менше о 40.690·88 К. Стан дебіторів зменшив ся о 3.278·11 К і виносить 141.367·41 К. Що ся позиция не мертва, вказує факт, що на штрацу уплачено в послідним році 561.622·63 К, а більше вилачено як року попередного о 62.800·28 К, з чого виходить, що штраца відновляє ся через уплати кілька разів до року.

Належито обезпечена позиция дебіторів централу виносила 24.790·70 К, дебітори з посередничена винні 35.078·01 К, а уплатили протягом року (торг централу) 107.599·51 К.

Вартість мобілий по відписаню амортизацийним 1.641·80 К виносить квоту 14.777·86 К.

Рубрика наперед уплаченого чиншу зменшила ся в наслідок уплат чиншових о 4.906·75 К і виносить 14.546·25 К.

Ціла сума активів виносить 1292.061·70 корон.

В пасивах: уділи побільшили ся о квоту 2.867·37 К і виносять 112.537 К 91 сот. Фонд пасивний збільшив ся о статутарний прирiст 1.669·05 К і виказує квоту 15.496·37 К, а фонд резервовий в наслідок статутарного приросту і дописаня пропавших непіднятих дивиденд о 4.209·50 К і виносить 37.408·23 К.

Непіднята дивиденда виносить 3.592·30 К.

Резерва податкова зменшила ся о квоту 1.179·56 К і виносить 2.313·06 К. Дальше тої резерви не дотовано, бо уважає ся за вистарчаючу.

Резерву страт в товарах побільшено о 210·26 К і виносить тепер квоту 3.052·52 К. Довги реальностий виносять 50.259·71 К, що супроти вартости реальностий 388.752·01 К, становить менше як шесту часть обтяженя до дійстної вартости.

Вкладки на книжочки щадничі виносять квоту 825.181·54 К, а від попередного року взросли о 17.097·86 К.

Кавциї і депозити виносять 175.362.15 К рівною квотою в активах позиция ся зносить ся в білянсованю.

Конто біжуче кредиторів виносило з кінцем року адм. 41.385·73 К.

Разом сума пасивів виносить 1,275.589·11 К, а по порівнаню з активами оказує ся ріжниця 16372·59 К, котра творить виказаний чистий зиск.

На підставі повисшого представленя управляючий Совіт вносить:

1) Предложений білянс за рік 1905/6, з рахунком страт і зисків, виказуючий зиск 16472·59 К приймає ся до відомости.

2) Поручає ся управляючому Совітови, щоби чистий зиск розділив по мисли §. 62. статута, та щоби титулом дивиденди від уділів виплачував 7 проц.

каня Ральфа почула там з великим зачудованем, що Ральф мусів нині по полудни виїхати в ділових справах. Видко не щастило ся їй в еі стрічах з ним.

Ранішна почта принесла їй на другий день вижиданий лист від Ральфа. В горячих словах виявляв їй свою тугу за нею і просив еї, аби сейчас відписала єму.

Цілий настрій листу був такий сердечний і щирий, що Ольга мала як найліпше враженє про судженого; так міг писати лише чоловік, що має чисту совість.

Аби его просьбі о відповідь як найскорше вдоволити, зателеґрафувала до него дякуючи за лист і висказала надію, що побачать ся в як найкоротшім часі.

З лекшим серцем як звичайно в послідних днях, вийшла по залагодженю тої орудки на прохід. В рожевім сьвітлі уявляла собі будучність і бачила себе вже в души щасливою жінкою при боці Ральфа.

На жаль еї радість мала коротко тревати, бо саме побачила на розі улиці Алексія Лінера. Его несподівана поява вирвала еї з солодких снів.

Нині виглядав він знов порядно і прилично. Він підійшов до Ольги, але она аби не входити в розмову, відвернула ся. Але то не помогло їй нічого, бо Лінер приступив до неї і відозвав ся по вічливім поклоні:

— Тішу ся, панно Баль, що маю приємність стрітити вас —

— Мені здає ся, що в послідних часах ми частійше стрічали ся як треба — відповіла, не могучи здержати ся.

— Дуже мені прикро, коли я моєю просьбою оногди на улици обидив вас.

— Ви здаєть ся маєте дуже коротку память. А стрічу чи радше напад на дорожку ви вже забули?

— На дорожку? О чім ви властиво говорите? Я взагалі не бачив вас ще в дорожці.

— То може також заперечите, що ніколи не були в домі при Писарскій улици?

— Обжалованє о напад на дорожку мусить полягати на непорозуміню — почав Лінер на ново, але Ольга перебила єму:

— То може то непорозуміне вскорі вияснить ся — і приклікавши поліцианта; попросила его, аби Лінера арештував.

На поліциї списано з Лінером обширний протокол і перешукано всі его кишені, при чім найдено звістний перстень Гомера.

В який спосіб прийшов він до него, не можна було з него добути, відмавляв всіх зізнань.

Між тим Ольга була в великім розворушеню. З одної сторони наповняло еї чувство вдоволеня, що той небезпечний чоловік став ся нешкідливим, а з другої сторони не могла позбути ся якогось неспокою і неясного чувства. Той неспокій лише ще збільшив ся в наслідок листу, який дістала від Ральфа.

„Моя дорога Ольго — писав Ральф. — На мій великий страх чув я, що ти веліла арештувати Лінера. Тим то допустилась Ти великої похибки, бо після мого переcьвідченя Лінер цілком невинний. Маю Тобі богато річий оповісти, але то зроблю устно, бо в письмі не дасть ся то так добре зробити. Дорога Ольго, прошу Тебе дуже, не роби більше нічого на власну руку. Вір мені і заховай для мене твою любов.

Твій щиро любячий Тебе — Ральф.

Ольга не знала, що мала робити з тим листом. Тут впевнював Ральф з цілою рішучостию о невинности Лінера а сам навіть не знав его лично, як то она сама бачила тої ночи, коли він взяв его за тайного аґента.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 27-го жовтня 1906.

— **Перенесеня.** П. Міністер справедливости переніс нотаря дра Авраама Візенберга з Янова до Стрия. — П. Міністер зелізниць переніс зі взглядів службових старшого комісаря будівництва Вінкентия Водичка у Львові і комісаря будівництва Казимира Ціпсера в Турці обох до округа дирекциї зелізниць державних в Інсбруку, а комісаря машин Давида Пахера зі Львова до округа дирекциї зелізниць державних в Оломуцу.

— **Лат. епископом-суфраґаном** у Львові на місце архиеп. Вебера іменований пралат о. Бандурский з Кракова.

— **Школа ім. Шашкевича.** На петицию Русинів з Личакова, руского „Товариства педаґоґічного" і „Просьвіти" о роздїлене мішаної школи рускої ім. Шашкевича і уміщене женьскої школи на Личакові, заявила ся Рада шкільна окружна против розділу, а то зі взгляду на то, що фреквенция дівчат в тій школі зменшила ся, отже нема потреби розділу, а кошти удержаня виносили би 12.000 корон. Рада шкільна окружна признала, що льокаль згаданої школи есть неґігієнічний і треба еї деинде примістити. Маґістрат приняв внесеня Ради шкільної окружної і постановив по. старати ся о відповіднійший льокаль для школи ім Шашкевича.

— **Розбишацку ватагу,** котра — як доносить „W. Nowy" — в сторонах Рудок, Городка, Комарна, Судової Вишні, Самбора і Долини нападала на гостинця на людий вертаючих з ярмарків і відбирала їм гроші, удало ся жандармериї з Рудок вислідити і арештувати. Арештовані називають ся Іван Мосовский, Хризант Дондик, Ксенька Зеляньска і Дорка Грймак і всі походять з Росиї. Обі женщини суть молоді і хороші. Ватага тота підглядала людий на ярмарках і не спускала їх вже з ока, а відтак, коли господар вийшов вже з міста, хтось з тої ватаги приступав до него серед дороги і розпочинав розмову; опісля приступав другий, ба й третий незнакомий, наконець ловили селянина, затикали рот і волїкли де в рів або під міст і там відбирали гроші. В той спосіб обрабували они Йосифа Мидиняка з Тулиголов, забравши єму 190 кор.; Ів. Федика з Острова, забравши 110 кор.: Ів. Ошица з Бенькової Вишні, забравши 202 кор.; наконець ограблено коло Долини якогось жида на кілька сот корон і забрано векслї виставлені на кілька тисячів корон. Дня 16 с. м. дав якийсь Ів. Озия знати жандармериї в Рудках, що его того дня ограбили якісь розбишаки, між котрими були також і дві женщини та подав докладний їх опис. Вахмайстер жандармериї Франц Медер вислав тоді жандармів в погоню за розбишаками, котрим удало ся відшукати розбишаків і арештувати. При них знайдено ще гроші забрані Озиї. Дальше слідство виказало, що до тої спілки належав також Антін Грймак, котрий мешкав на Зэсїню і котрого також арештовано. У него знайдено 300 корон походячих з рабунку.

— **Крадїж 20.000 корон,** котра свого часу паробила була великої сензациї у Львові, а котрої хтось в дуже хитрий спосіб допустив ся був в банку краєвім в той спосіб, що прийшов до каси з пофальшованою асиґнатою ліквідатури і казав виплатити собі гроші, перестала вже бути тайною. Поліциї львівскій удало ся вже вислідити виновників крадежи і вчера арештовано вже кількох людий. Головні виновники то два молоді паничі Фук і Войціцкий, з котрих перший видавав навіть часопись політичну, а другий приїхавши з царства польского, зачав у Львові також відгравати ролю політичну. Спільником їх був хтось із служби банкової. Позаяк в сій справі веде ся тепер слідство, то поки-що не можна ще нічого більше довідати ся.

— **Величезне розсадженє.** З Триесту доносять: В присутности Найд. Архікн. Марії Йосифи і еї синів, намістника кн. Гогенльобого і численних инших достойників доконано тут дня 17 с. м. в ломах каміня в Сістіяна найбільшого розсадженя скал, яке коли в нашій монархії взагалі було. Адрийске товариство для будови пристані, щоби роздобути собі материял, казало у великім ломі каміня заложити дві міни, віддалені одна від другої на 89 метрів. В одній міні підложено 16.000,

в другій 8.000 кільограмів динаміту. Обі міни підпалено рівночасно, а в слід за тим настав такий страшний гук, як коли би підчас землетрясеня. Розсаджене удало ся знаменито і дало 250.000 метрів кв. камінного материялу.

— **Борба з торговлею дівчат.** Конгрес для поборювання торговлі дівчатами, що відбував ся в послїдних днях в Парижи, ухвалив вислати до почтових управ усїх держав просьбу, щоб листів poste restante не видавано малолїтним, що вголошують ся без товариства свояків. Так само ухвалено звернути ся до правительств в просьбою, щоб унеможливили шкідливу діяльність театральних агенций, котрі попирають проституцию, аби театральним інститутам заборонено приймати артистки на харч та мешканє і аби заборонено артисткам зносити ся з публикою в театральних будинках. Дальше ухвалено візвати місцеві комітети в кождій державі, щоб уживали всїх способів до поборювання торговлї дівчатами. Передовсім мають місцеві комітети розслїдити, в який спосіб вербують в даній краю дївчат для цїлий проституциї, та в який спосіб можна би улекшити увільнюванє проституток з рук підприємців.

— **Арештованє редактора.** В Ню-Йорцї арештовано редактора New-Yark-Herald-а, Гордона Бенета і его шефа адмінїстрациї за розповсюднюванє неморальних письм. N. Y. Herald друкував на початку числа під рубрикою „особисті вісти“ неморальні інсерати, що приносили ему річно 300.000 долярів.

— **Капітан з Кепенік** вже знайшов ся а особа его надала цілій справі ще більшої сензациї та наробило ще більшого сорому всїм мундуропоклонцям, бо показало ся, що то швець, котрий нїколи не служив у войску а відсидів загалом 27 лїт в криміналї. Він називає ся Фоґт, має 57 лїт і був три рази караний за крадіж а раз за фальшованє урядових документів. Єго арештовано рано, коли пив каву і знайдено при нїм ще 2000 марок походячих з ограбленя каси в Кепенік. По тім рабунку працював він дальше у шевця. На слїд его впала поліция в той спосіб, що одержавши яких 2000 доносів з описом вигляду виновника, уложила опис его і розіслала до директорів всїх вязниць. Усїх був такий, що управа вязниці в Равічу (місто в Познаньщині) сказала, що опис годить ся з виглядом Фоґта. Тодї поліция вислїдила его і арештувала. Єго відставлено до Берлина, куди візвано також і бурмістра з Кепенік, Лянґерганса в цїли конфронтациї.

— **В Заліщиках** помер вчера нагло тамошний адюнкт судовий Іван Зельонка в 29-ім році житя. Покійник був сином бл. п. Казимира, довголїтного сотрудника „Gaz. Lwowsk-oї“.

Телеґрами.

Відень 27 жовтня. Ходить чутка, що шефом ґен. штабу на місце ґен. Бека має стати командант корпуса в Інсбруку ґен. Гоцендорф

Берлин 27 жовтня. З Кепеніґ доносять, що бурмістр Лянґерганс на вчерашнім засїданю ради громадскої відкликав свою димісию. Розповів при тім все, що і як діяло ся при ограбленю каси та додав, що думав, що має дїло з чоловіком хорим на умі.

Петербург 27 жовтня. (П. А.) На вчерашнім засіданю ґрупи центрум ради державної обговорювано справу політичного рівноуправнення жидів. Погляди були всїлякі. Гр. Райтерн заявив ся за безпроволочним признанем політичних прав жидів, а против рівноуправнення виступив Балашев. Наконець 28 голосами против 16 ухвалено трактувати справу жидівску не окремо, але разом зі справою признання прав всїх народностий в Росії.

Бізерта 27 жовтня. Підводну лодку „Лютен“ видобуто з води і привезено до порту у Сіді Абдаллях.

Винниця (подільска ґубернія) 27 жовтня. Оногди вечером кинено бомбу до реальної школи, в котрій відбувала ся якраз сесия учителів. Бомба експльодувала, але не зробила нікому нїчого. Виновник втік.

Господарство, гиґієна, вихованє

Як поправляти землю?

(1.) Приготовленє землї під управу есть двояке: 1) треба приготовити само місце, на котрім хочемо щось сїяти або садити а котре опісля треба відповідно обробляти (в спосіб, як ми то вже попереду розповіли); — 2) треба в якімсь місци збільшити або й додати землї потрібної родючої сили відповідно до того, які хочемо управляти ростини. Возьмім перший случай. Приготовити якесь місце під управу значить змінити его первістний стан так, щоби оно дало ся відповідно до потреби обробляти. Отже коли де ростуть н. пр. лїси, хащі, корчі; коли де є степи, пасовиска, стави мочари і багна, то се місця ще не відповідні під управу і їх треба ще до неї приготовити, треба лїси викорчувати, стави спустити, багна осушити і т. д. Таких місць, де би то треба робити зараз на величезні розміри, у нас нинї вже дуже мало; але у кождого, навіть і у малого господаря знайдуть ся ще на его ґрунті такі місця, котрі здало би ся відповідно приготовити. Таке приготовленє ґрунту під управу називаємо п о п р а в о ю з е м л ї або чужим, латиньским словом м е л і о р а ц и є ю.

Річ зовсїм ясна, що хоч би ми не знати як добре приготовили само місце під управу а не старали ся о то, щоби додавати ему родючої сили, то з такої поправи не було би хісна, бо остаточно через довшу управу витягнули би ми з землї всю її родючу силу і она перестала би родити. Се знана у нас річ, що так роблять часто деякі посесори, котрі дбають лиш про то, щоби витягнути з наймленого ґрунту як найбільші користи, а властитель его нехай опісля радить собі, як хоче і може. Таке господарство називаємо рабунковим. Землї треба отже додавати ще й родючої сили а то робимо тоді, коли поле гноїмо відповідно обірником, компостом або штучними навозами.

Так отже поправа землї мусить бути двояка: одна що так скажемо зверхна, поправа самого місця, через відповідне приготовленє землї не лиш до того, щоби її можна добре обробляти, але й щоби ростини, які там будемо управляти, мали догідне місце для себе, а друга, внутрішна поправа, котра має надати земли на приготовленім вже місци відповідної родючої сили. Як видимо, се дві зовсїм окремі роботи і длятого поговоримо тут о кождій окремо.

Як ратувати в нещасливих пригодах.

Коли би комусь прийшло ся давати якусь поміч в нещасливій пригоді, то нехай памятає бодай на слїдуючі правила: 1) Передовсім післати якого посланця, на котрого можна спустити ся, по лїкаря. — 2) Той, що ратує, мусить брати ся до роботи спокійно і розважно. Єго задача, доки не прийде лїкар, есть та, щоби зраненого перенести без ушкодженя на безпечне місце, де не було би збіговиска, додавати там ему відваги і на случай потреби покропити водою, горівкою або кавою. — 3) При відкопуваню засипаних треба бути дуже осторожним і не сіпати їх та не тягнути. Були вже такі случаї, що ратуючі задушили засипаного, бо тягнули за одіж та здушили горло, або повикручували руки. — 4) Зранених, що можуть ще самі іти, треба старанно підпирати. Таких, що не можуть іти, треба на „раз! два!“ рівночасно добре піднести, а відтак нести повільним кроком. Коли би хтось зломив ногу, то треба її хустками, або широкими кусниками з полотна привязати до здорової; зломану руку треба привязати до тіла. — 5) Недужого треба покласти в сухім місци на землю при помочи підложених плахт або звинених одежин. — 6) Скалїчених (попарених) частий тїла не треба дотикати ся, а крови з ран не треба обтирати; сама найборше затамує ся. — 7) Коли-б кров сильно текла, то треба приложити або лїкарску вату, або чисту хустку, в случаю потреби яке небудь полотно, а перед тим ще треба одіж розрізати і добре розкрити рану. При скалїченях на голові, на шиї, під пахами або в пахвинах треба так тамувати кров, доки аж лїкар не прийде. На руках і ногах можна вату або хустку привязати до ран. Коли би мимо того кров неперестава́ла течи, то треба руку або ногу обвязати міцно ремінцем або яким паском повнше рани. Коли-б зранений в наслїдок упливу крови омлївав, то треба его мимо опору покласти так, щоби голова лежала низше, а ноги і руки треба здоймити в гору, щоби кров спливала більше до серця і голови. — 8) Коли би недужий не віддихав, то треба розпустити на нїм всю тїсну одіж, покласти горілиць на землю, витягнути ноги, а тогди один з ратуючих обернувши ему голову трохи на бік, отвирає рот і ловить, взявши хустку на пальці, за язик і витягає его, а другий за той час потискає на груди раз по раз двайцять разів на мінуту і так штучним способом змушує ся его віддихати. Коли би до трох чвертий години нещасливий таки ще не почав сам віддихати, треба лишити его в спокою, бо вже нїчо не поможе.

— **Ціна збіжа у Львові дня 26 жовтня:** Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·80 до 8·—; жито 5·80 до 6·—; овес 6·70 до 6·90; ячмінь пашний 6·20 до 6·50; ячмінь броварний 7·— до 7·60; ріпак —·— до —·—; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 8·50 до 9·50; вика 5·50 до 5·75; бобик 5·80 до 6·—; гречка —·— до —·—; кукуруза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 60·—; конюшина біла 30·— до 45·—; конюшина шведска 60·— до 70·—; тимотка 20 — до 24 —

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

„НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ"

у Львові, ріг ул. Сикстускої і Костюшка (стация трамваю електричного)

ГОТЕЛЬ,

РЕСТАВРАЦИЯ і КАВАРНЯ

уладжені на спосіб віденьский.

Осьвітлене електричне, електрична вінда, телефон.

Купальнї зимні і теплі.

Цїна комнати від 2 Корон до 10 Корон.

З „Народної Гостинницї" близько до „Народ. Торговлї", до „Труда", „Ризницї", Сьв. Юра, до Дух. Семінариї, Кр. Видїлу і проч.

В домі кравець, фризиер і швець.

Є також поміщене на нічліг для селян (від особи за ліжко в з и м і 80 сот., в л і т і 60 сот.), чого в жаднім иншім готели кромі „Народної Гостинницї" нема. „Народна Гостинниця" приймає нових членів і вкладки на книжочки до опроцентованя.

На численні відвідини нашого народного заведеня числить — ДИРЕКЦИЯ.

Кредит особистий для урядників, офіцирів, учителів і т. д. Самостійні товариства щадпичо-позичкові урядників удїляють під найкористнїйшими услівями і на довголїтні сплати позички особисті. Адреси консорциї подає безплатно Zentralleitung des **Beamten-Vereines, Wien I., Wipplingerstrasse 25.**

Сьвіжий Мід

десеровий курацийний найлучший, твердий або плинний, (патока) в власних пасік 5 клґ. 6 К 60 сот. оплатно.

Коріневіч, ем. учит.
Іванчани п. л.

БІЛЕТИ ІЗДИ

на всї зелїзницї

краєві і заграничні

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цїнах оригінальних.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).